

[Grünbaum.]

kildeskatteordningens administration, tror jeg også, alle er enige om, og det kunne også være rimeligt ud fra den betragtning, at der jo, siden denne skala blev forelagt og vedtaget her i folketinget i sin tid, har fundet en pris- og indkomststigning sted, som gør en vis regulering berettiget. I forhold til det niveau, vi havde dengang, var det rimeligt at forlænge strækket noget.

I øvrigt må vi notere, at de tre regeringspartier nu kommer med et forslag til en permanent grundbeløbsskala, som er præcis den samme som den, der blev gennemført af den tidligere regering. Det kunne der godt siges en hel del om, men det skal jeg lade ligge. Vi kan for så vidt kun være tilfreds med den selvafløring, der hermed har fundet sted af de tre partiers tidligere så stærkt overdrevne propaganda imod denne skala.

Selv om der er ting, vi gerne vil have ændret, er vi altså tilfreds med, at der herefter i det store og hele kan konstateres enighed i folketinget om det, der er afgørende for grundbeløbsskalaen, nemlig selve progressionen i statsskatten. Det er jo det og det alene, som grundbeløbsskalaen angiver, idet den fastlægger forholdet mellem de skattebeløb, som skal betales på de forskellige indkomstrin, men ikke selve skattens højde.

Hvor meget der efter regeringens opfattelse rent faktisk skal betales i skat, når vi går ind i 1970 med kildeskatte, får vi først at vide, når forslag til udskrivningsprocenten foreligger fra finansministeren. Men jeg vil dog allerede nu gøre den bemærkning, at den af ministeren nævnte 95 pct.s udskrivning ikke kan tages alvorligt. Den er nævnt som en illustration af, hvordan systemet med udskrivningsprocent virker, og det er jo udmærket. Men skal procenten opfattes som andet og mere, måske som et forvarsel fra finansministeren om udskrivningsprocentens størrelse, ligger det helt anderledes. Det må nemlig tages i betragtning, at grundlaget for skatteberegningen ved overgangen til kildeskat rykkes frem fra indkomståret 1968 til indkomståret 1970, altså et spring frem på 2 år. Hvis der ikke skulle være kildeskat og vi skulle fortsætte med de nu-gældende regler, ville det jo kun rykke ét år frem, og det endda kun fra andet halvår

af 1970; første halvår skulle så fortsat udskrives på grundlag af 1968-indkomsten. Skatteudskrivningsgrundlaget bliver altså forbedret ved overgangen til kildeskatte med ca. halvandet års indkomststigning, og selv om der vil opstå et vist provenutab og være større udgifter ved selve overgangen til kildeskat — der er angivet et beløb på godt 600 mill. kr. i bemærkningerne til lovforslaget — vil der alligevel være basis for en meget betydelig nedsættelse af udskrivningsprocenten. Jeg vil skønne, at det rigtige tal ligger et godt stykke under de nævnte 95 pct., det må snarere være 85-90 pct., og så er der endda hermed givet finansministeren, hvad der normalt er hans, uden videre vrøvl, nemlig den stigning i indkomsts-katten, der er den automatiske følge af den årlige stigning i indkomsterne.

Sådan forholder det sig, men lad os nu se, hvad finansministeren kommer med. Jeg har dog ment, det var rigtigt at gøre disse bemærkninger allerede nu, også af hensyn til offentligheden, for vi har jo bemærket, at en del af regeringspartierne blade har nævnt en udskrivning på 95-97 pct., altså ikke som nogen illustration, men som en realitet. Vi mener ikke, der under nogen omstændigheder kan være tale om en udskrivning for 1970 på over 90 pct. af grundskalaen, snarere måske noget mindre.

Med hensyn til personfradragene, de skattefri fradrag i den skattepligtige indkomst, er det et spørgsmål, om de ikke burde sættes op — de er foreslået uændret til 5.000 kr. Men vi erkender, at der her er et problem, så længe skatteligningen ikke er mere effektiv, end den er.

Vi finder det rigtigt, at det fradrag, der gives før beregningen af folkepensionsbidraget, nu bliver det samme som ved beregning af statsskatten — ja, det sker ikke ved dette forslag, men ved socialministerens bebudede forslag om folkepension — men man kunne rejse det spørgsmål, om man ikke burde tage skridtet fuldt ud og give samme fradrag for kommuneskattens vedkommende. Det ville være en betydelig forenkling, og det forekommer urimeligt, at der i det hele taget skal betales indkomstskat af så små indkomster som dem, der her er tale om. Vi må jo ikke glemme, at de indirekte skatter, vareafgifterne, efterhånden er ret høje her i landet. Dette er ikke noget,